

KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUND'S FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE.

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT.

c) AT FORBEDRE KVINDERS OG BØRNS KAAR, SÆRLIG AD LOVGIVNINGENS VEJ.

◁ ◁ ◁ ◁ ◁ UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND. ▷ ▷ ▷ ▷ ▷ ▷ ▷

33. AARG.

30. DECEMBER 1917.

Nr. 22.

Det gamle Aars Regnskab.

—o—

Det gamle Aar plejer her tillands at følges til Døren med Fest og Ramasjang, Pokuleren og Saluteren, og dog er der intet Tidspunkt i Aaret, som burde stemme Sindet mere til Højtid end de Minutter, hvor det gamle Aar drager ud, og det unge staar paa Tærskelen. Thi alle har vi dog sikkert vort Regnskab at gøre op med det Aar, vi siger Farvel, og vore bange Forventninger om det Aar, som vi byder velkommen.

Naar Dansk Kvindesamfund gør sit Regnskab op med Aaret 1917, da har dette som alle Regnskaber sin Debet- og sin Kreditside, sin Tabs- og sin Vindingskonto. Vi vil her begynde med den første.

Den største Skuffelse, 1917 bragte os, var uimodsigelig *Tilbagegangen ved Kommunalraadsvalgene*. Kvindernes Valgdeltagelse gik tilbage siden sidste Valg, i Hovedstaden med 9 pCt., i Provinsen med 3 pCt., og dette opvejes langt fra ved, at Deltagelsen i Landdistrikterne gik frem med 1 pCt.

Lige saa nedslaaende var det, at Antallet af de kvindelige Kommunalraadsmedlemmer svandt ind fra 136 til 115. Kun som en ringe Lysning i dette mørke Billede virkede Hjelpekassevalgene, hvor der indvalgtes et ret betydeligt Antal Kvinder.

Næste Tabspost var *Grundlovens Udsættelse* til 1918. Her maatte det

dog være os en Trøst, at Kvinderne var sagesløse. Det var ganske sikkert ikke af Angst for os, at Partierne atter betænkte sig paa at slippe Valgkampens Furier løs.

Husmandslovens Revision bragte os igen en Skuffelse ligesom i 1914. Heller ikke denne Gang kunde man overvinde sig til at imødekomme D. K.s indtrængende Anmodning om at slette den meningsløse Bestemmelse, at gift Kvinde skal være udelukket fra Statens Husmandsbrug. Naar vil dog vore Lovgivere vænne sig af med at straffe Ægteskabet med ydmygende og udestængende Bestemmelser for Kvindernes Vedkommende?

Lige saa lidt lykkedes det D. K. at faa en Kvinde indvalgt i *Tilsynsraadet for Centralarbejdsanvisningskontoret*, til Trods for fornyede Anstrengelser. Det synes snart at være en godkendt Skik i vort offentlige Liv, at naar et Hverv bliver lønnet, saa stænges det med det samme for Kvinder.

Naturligt vilde det ogsaa have været da i Aar Antallet paa Københavns Borgmestre og Raadmænd udvidedes fra 4 til 5, at i det mindste *Raadmandspladsen* var tilfaldet en Kvinde, men da Stillingen samtidig blev lønnet, var D. K. saa temmelig forberedt paa en Skuffelse her, og den udeblev heller ikke.

Dette var Tabene udefra, men ogsaa indenfor Foreningen bragte Aaret os Tab. — Allerførst skal min- des, at *Fællesmødet* for første Gang i D. K.s Historie maatte opgives. Men hvem kan fortænke den indbydende Kreds i, at den under disse fortvivlede Forhold med Fordyrelser og Indskrænkninger paa alle Omraader ikke havde Mod til at paatage sig Indkvarteringen af mellem 2 og 300 Tillidsmænd? I Stedet for blev Bi- draget fra Kredsen anvendt til at afholde Møder i alle Distrikter i Efteraarets Begyndelse med Drøftelse af de Spørgsmaal, som ellers vilde være drøftet paa Fællesmødet. Helt tilfredsstillende blev de fleste af disse Møder ganske vist ikke, hvad Forhandlingsprogrammerne angaar, men de bidrog dog til at styrke Sammenholdet mellem de enkelte Kredse og deres Medlemmer.

Ogsaa Tab af flere trofaste, skattede Medlemmer bragte Aaret: Anna Redder i Svendborg, Karen Aaberg i Thisted o. fl., og desværre tør vi ikke for frejdigt stole paa, at „for de gamle, som faldt, er der ny overalt“; de ny, som skal udfylde Rækkerne, lader lidt altfor længe vente paa sig.

Endelig skal paa Tabskontoen nævnes *Bladets Indskrænkning til halv Størrelse*. Rækkevidden af denne beklagelige Nødvendighed kan paa saa nært Hold endnu ikke overses, men naar D. K.s Historie efter 1912 engang skal skrives, da vil det først rigtig falde i Øjnene, hvor mange